

Dva diplomy najednou > s. 3

První přírodní hřbitov > s. 5

Velvyslanec na fakultě > s. 9

Téma / Martin Vérteši

Anglicky na všech katedrách

Alespoň jeden magisterský program v angličtině na každé katedře. Staronový děkan fakulty sociálních studií Břetislav Dančák vidí budoucnost v internacionalizaci. Anglickojazyčný magisterský program bude mít každá katedra do čtyř let. Děkan plánuje také nové pomagisterské vzdělávání, přemýšlí o jednoročním navazujícím studiu, známém například ze západní Evropy.

Tae-Sik Kim z katedry mediálních studií a žurnalistiky vede magisterský kurz v angličtině.

Foto: archiv KMSZ

Budoucností fakulty sociálních studií jsou podle děkana Břetislava Dančáka kromě jiného zahraniční studenti. Škola jim chce nabídnout kvalitní magisterské programy v angličtině. Součástí plánu je i zlepšení jazykové úrovně českých studentů, aby i oni mohli bez potíží studovat v zahraničí.

„Studium v angličtině je výborná věc, osobně jsem vděčná i za to, že jsem mohla psát diplomovou práci v angličtině,“ řekla absolventka sociologie Hana Bělohoubková.

Svou vizi představil děkan v předvolebním projevu na konci března. „S tou myšlenkou jsem přišel už ve svém prvním volebním období, nyní ji chci dotáhnout do konce,“ vysvětlil Dančák, který fakultu povede i další čtyři roky.

Magisterští posluchači mohou studovat anglické obory na třech katedrách – sociologie, politologie a mezinárodních vztahů a evropských

studií. Další katedry na svých programech zatím pracují. „My máme po třech letech snažení dokonce tři adepty. První z nich, Psychotherapy, už připravujeme ke schválení pro akademický senát, vědeckou radu a potom k akreditaci,“ popsal situaci na katedře psychologie její vedoucí Zdeněk Vybíral.

Politologové už mají splněno. Společně s katedrou mezinárodních vztahů a evropských studií zavedli program *European Politics*. Další bude zaměřený na bezpečnostní studia. „Budeme na něm spolupracovat s některou jihoevropskou univerzitou,“ upřesnil vedoucí katedry Stanislav Balík.

Děkan má v plánu zavést i další novinky. Například speciální placený pomagisterský program, který umožní jednoroční rozšiřující studium a nabídne místo vysokoškolského titulu certifikát.

► Viz *Mezinárodní studium: dva... str. 3*

Víte, že... / Martin Vérteši

Nový děkan i rektor

Rektorem Masarykovy univerzity se dvacátého dubna stal opět Mikuláš Bek. Při volbě byl jediný kandidát. Žádného protivníka neměl ani staronový děkan fakulty sociálních studií Břetislav Dančák. Oba kandidáti získali podporu akademického senátu a nově čtyřleté funkční období jim začne letos od prvního září.

Plat byl loni vyšší

Průměrný hrubý nástupní plat absolventů fakulty sociálních studií byl loni 23 700 korun. Oproti roku 2013 tak vzrostl o více než dva tisíce. Vyplývá to z výzkumu mezi absolventy, který univerzita organizuje každý rok. Hrubý nástupní plat absolventů celé Masarykovy univerzity byl loni 25 444 korun.

Sloupek

Důležité je mít co a také jak sdělovat

Svět sociálních věd je bohatý a složitý zároveň. Jeho komplexita často překračuje výkladové možnosti jedné disciplíny. Pestré názorových proudů a přístupů je velká a není důvod si myslet, že vývoj spíše k dominanci jednoho či několika málo převládajícím paradigmatům, která ovládnou veškerý prostor. To se nepochybně nestane. Jednoznačná shoda se však prosadila u široce sdílené potřeby jednoho hlavního komunikačního jazyka. Roli, kterou po staletí plnila ve vědeckém a univerzitním prostředí latina, nahradila angličtina jako *lingua franca* odborných konferencí, článků v prestižních časopisech a samozřejmě také jako jazyk vzdělávání. Fakulta je stále více vrostlá do mezinárodního akademického společenství a sdílení jednoho, nikoliv však unifikujícího jazyka vytváří příležitosti, kterých je nezbytné v maximální možné míře využít ve všech oblastech. Proto jsme se rozhodli pro další posílení jazykové přípravy studentů.

Břetislav Dančák,
děkan FSS MU

Čím větší hvězda, tím skromnější člověk, říká absolventka brněnské žurnalistiky

Dělat rozhovory s osobnostmi jako je zpěvák Sting, skladatel Ennio Morricone nebo herec Daniel Radcliffe se každému nepoštěstí. Absolventka mediálních studií a žurnalistiky na fakultě sociálních studií Jana Záhorková však takových interview za svou šestiletou kariéru v kulturní redakci iDnes.cz pořídila několik. V současnosti už více než rok pracuje jako editorka pořadu Události v kultuře v České televizi. Práce je pro ni především výzvou.

Absolventka mediálních studií a žurnalistiky Jana Záhorková

Foto: archiv Jany Záhorkové

trval pět minut a chtěla jsem čas maximálně využít, nepromarnit jej. S někým, jako je režisér Peter Jackson, se člověk nepotká každý den. Děla jsem si kartičky s otázkami, podtrhala klíčová slova, byla jsem nervózní i z toho, jak vypadám. Stresových faktorů bylo tolik, že jsem měla žaludek sevřený jako rozinku. Nakonec jsem z toho ale měla velkou radost.

Kulturní redakci portálu iDnes.cz jste vyměnila za kulturní redakci České televize, kde nyní pracujete jako editorka. V Mladé frontě Dnes a iDnes.cz se sloučily kulturní redakce a mně už nevyhovoval směr, kterým se tým ubíral. Trošku jsem to obřečela, zažila jsem tam ty nejlepší věci. Ale pak přišla nabídka na pozici editora Událostí v kultuře, tedy velká výzva. Připravovat vlastní pořad, aby od začátku do konce dával smysl. Přinášet do něj své

Máte za sebou bohaté zkušenosti z kulturní žurnalistiky. Chtěla jste se jí věnovat vždycky? Už při studiu jsem si uvědomila, že mě politika a ekonomika nebaví a že zprávy z kultury mi oproti tomu připadají pozitivnější. Upozorňují na zajímavé věci a to mě naplňuje. Navíc si myslím, že v téhle oblasti potkáte, ve vši úctě třeba k ústavním činitelům, ty nejzajímavější lidi.

Dělala jste rozhovory s hvězdami jako je zpěvák Sting nebo se členy rockové skupiny R.E.M. Co vás na nich překvapilo?

Myslím, že tady platí klišé, že čím větší hvězda, tím skromnější člověk. Důležitá je první otázka, která naznačí, jaké to povídání bude. Pak už to z člověka spadne, lidé jsou většinou jen příjemní.

Vzpomínáte ráda na nějaký konkrétní rozhovor? Nejraději vzpomínám na sérii rozhovorů k filmu Hobit. Byly mé vůbec první před kamerou. Každý

Jak vzpomínáte na své studium na fakultě sociálních studií?

V Brně jsem studovala, protože jsem se nedostala na Karlovu univerzitu. Odmítnutí považuju za nejlepší dárek, který mi ta škola mohla dát. Právě díky studiu v Brně jsem potkala výjimečné lidi, nejen na hodinách. Od druháku jsem pracovala v novinách. Dostala jsem tu nejlepší přípravu, jakou jsem si mohla přát.

Medailon

Jana Záhorková vystudovala teorii a dějiny filmu a audiovizuální kultury na filozofické fakultě a mediální studia a žurnalistiku na fakultě sociálních studií. Už při studiu pracovala jako redaktorka v Mladé frontě Dnes. V roce 2008 se stala editorkou redakce kultury serveru iDnes.cz, kde strávila pět a půl roku. Dnes působí jako editorka Událostí v kultuře v České televizi.

Řekli o ní

Lenka Waschková Císařová, vyučující katedry mediálních studií a žurnalistiky

Jana Záhorková byla studentka, která už na začátku studia v tvůrčích kurzech velmi dobře věděla, co dělá a také kam směřuje. To je, možná překvapivě, celkem ojedinelé. Kromě talentu k novinářské práci na ní dodnes oceňuju sympatický sarkastický smysl pro humor a schopnost pohybovat se ve „velkém“ i každodenním světě – spolupracovat a jednat s celosvětovými celebritami i s námi, obyčejnými smrtelníky.

Robert Čáseňský, šéfredaktor magazínu Reportér a bývalý šéfredaktor MF Dnes

Janina kariéra v Mafře byla vlastně hrozně rychlá. Z brněnské redakce šup do kultury na iDnes.cz, za chvíli už té kulturní buňce velela a najednou cvak, už byla na obrazovce České televize. Asi v tom nebude náhoda, ale spíš talent a pracovitost.

Jan Dudek, právník a nejlepší kamarád

S Janou se známe už 13 let. Je to velmi kulturní, nápaditá, zvědavá a společenská holka. Vždycky mě fascinovala tím, jak je aktivní. Zatímco jedni přemýšlejí, co by se dalo udělat, ona už to dělá. Pošlete ji do obchodu pro deset rohlíků a ona ještě přinese tři vizitky a nápad na nějakou novou aktivitu. Často jí tu její energii závidím. Je to fajn holka, s kterou jste vyrazili před chvílí na drink, a najednou je pět hodin ráno. Je vzácná v obou smyslech, zaprvé takových lidí moc není a zadruhé věčně nemá čas.

Mezinárodní studium: dva diplomy najednou

Diplom z více škol najednou mohou získat absolventi mezinárodního studia, které nabízí fakulta sociálních studií ve spolupráci s partnerskými univerzitami. Po absolvování programu joint degree mohou studenti získat diplom uznávaný všemi zapojenými školami. Na katedře evropských studií pak lze absolvovat i obor European Governance, který vede k zisku dvou diplomů v jednom studijním období, takzvaný double degree program.

Na fakultě sociálních studií fungují v současnosti tři společné mezinárodní programy, a to European Governance, Joint Master Programme in International Relations: Europe from the Visegrad Perspective a International Joint Master's Degree in Cultural Sociology. Všechny jsou koncipované jako navazující magisterské programy. Dvouleté studium se dělí na části – každou z nich student absolvuje na jiné univerzitě. „Tyto projekty umožňují studium v řádném režimu na zahraniční univerzitě, čímž se velmi odlišují od akademické výměny, jakou je například program Erasmus,“ uvedla Jolana Navrátilová z fakultního oddělení zahraničních vztahů.

V případě double degree oboru European Governance studenti tráví první rok v Brně a druhý rok na Utrechtské univerzitě v Nizozemí. „Na spolupráci s Utrechtem jsme pyšní. Je to proslulá evropská univerzita, která dlouhodobě figuruje na předních místech různých hodnocení a žebříčků. Zároveň je příjemné, že nás jedna z nejlepších univerzit v Evropě bere jako zcela rovnocenné partnery,“ uvedl vedoucí katedry mezinárodních vztahů a evropských studií Petr Suchý, který společně s Hubertem Smekalem a Vitem Hlouškem patří k hlavním vyučujícím oboru.

Více možností a zkušeností, větší šance získat dobrou práci

Studium oboru European Governance kombinuje poznatky z více oborů, jako jsou politologie, právo a ekonomie. Zároveň umožňuje i neocenitelnou praxi. Například student Ondřej Křížko je nyní na výzkumné stáži v Evropském parlamentu. „Výuka European Governance je mimořádně interaktivní, lekce jsou zaměřené na uvažování, diskusi a rozvoj logického myšlení. Myslím, že tento obor má určitě potenciál,“ řekl Křížko.

Oboru European Governance studuje současně jednadvacet studentů, z toho jedna Češka a jeden Slovák. Jádro kolektivu tvoří Nizozemci, druhou početnou skupinou jsou Němci. Jednou ze zahraničních studentek je Emma Smit z Nizozemí. „Když jsem se na náplň oboru European Governance poprvé podívala, řekla jsem si, že je to přesně pro mě. Studovat a žít ve střední Evropě mi pomohlo pochopit její rozmanitost,“ napsala na blogu Masarykovy univerzity.

Ve všech mezinárodních společných programech fakulty sociálních studií studuje celkem šestačtyřicet studentů, z toho čtyřiačtyřicet jsou cizinci.

Mezinárodní studijní programy si musí zájemci zaplatit

Stejně jako se všemi programy vyučovánými v angličtině, i s mezinárodními se pojí poplatky. První rok v Brně vyjde na tři tisíce eur, druhý rok

Jeden z kurzů Huberta Smekala v oboru European Governance.

Foto: archiv katedry MVES

v Utrechtu pak pro obyvatele Evropské unie na necelé dva tisíce eur.

Student evropských studií a mezinárodních vztahů na bakalářském stupni Jakub Konečný je jedním z těch, kteří o dvojitém studiu do budoucna uvažují. „Je to však pro mě dost nákladná varianta,“ poznamenal Konečný.

Odborníci z katedry mezinárodních studií nicméně považují sumu zhruba pěti tisíc eur za přijatelnou. Student totiž získá dva tituly z prestižních univerzit. „Je potřeba si uvědomit, že

Utrechtská univerzita je skutečně velmi výběrovým partnerem,“ podotkl šéf katedry Suchý. Mezinárodní studium je podle něho i pro české nebo slovenské absolventy bakalářských oborů vyučovaných v češtině velkou příležitostí. „Postupně se mění chování a myšlení mladých ambiciózních lidí, kteří si uvědomují, že investice do vzdělání na kvalitních školách se vyplatí,“ sdělil Suchý.

Na částečné pokrytí nákladů mohou studenti využít stipendia. Nabídky lze zobrazit kliknutím na tento odkaz.

Očekáváme...

Promoce? V červenci Výstava o emisích

Státní závěrečné zkoušky končí v červnu, na promoci se ale už v květnu přihlásilo na sto třicet studentů. „Získ akademického titulu je pro mě velkou událostí. Ceremoniál si ale bude zřejmě užívat moje okolí víc než já,“ popsala například Zuzana Holubová, která se připravuje na magisterské státnice na psychologii. Promoce se uskuteční ve středu 15. a ve čtvrtek 16. července v aule fakulty sociálních studií. (ap)

Promoce na fakultě sociálních studií.

Foto: archiv FSS

Výstava začne 21. září.

Grafika: archiv MVES

Studenti psychologie pomáhají online

Více než tři sta otázek za dva roky provozu dostali studenti od klientů Internetové poradny katedry psychologie fakulty sociálních studií. Služba je bezplatná, anonymní a je určená všem – i mimo fakultní a univerzitní půdu. Slouží lidem, kteří potřebují radu nebo podporu a nechtějí využít osobního setkání s psychologem. Studenti psychologie si navíc zdokonalují své dovednosti při komunikaci s klienty a připravují se na budoucí povolání. Řešit už museli i incest.

O poradnu se stará tým více než dvaceti magisterských a doktorských studentů psychologie. Foto: archiv katedry psychologie

Zase mám pochybnosti. Že mi to nepůjde. Že nebudu dost dobrá. Že selžu. Že zklamám sebe i lidi kolem. I takové obavy jedné z klientek Internetové poradny katedry psychologie pomáhá řešit tým více než dvaceti magisterských a doktorských studentů psychologie. Každý porad-

ce musí nejprve absolvovat kurz internetového poradenství.

Dohlíží na ně pět mentorů. „Všichni mají za sebou pracovní zkušenost nebo výcvik v krizových intervencích či poradnách. Je to záruka kvality,“ vysvětlila poradkyně Viera Kratkoczková.

Dotaz putuje nejdříve prvnímu poradci, další mu poskytuje zpětnou vazbu, což je také součástí procesu učení. V závěru poradce konzultuje odpověď s mentorem a na internetu se objeví do sedmi pracovních dnů.

Nejvíce dotazů se týká vztahů – rodinných i partnerských. „Průměrný věk tazatelů je osmadvacet let, častěji píšou ženy než muži,“ doplnila Kratkoczková.

Poradna se občas setkává i se závažnějšími problémy. „Vzpomínám si na jeden dotaz, v němž figuroval incest. Řešili jsme, jestli máme jako poradna ohlašovací povinnost. Radili jsme se i s právníky. Tuto povinnost ale nemáme. Na dotaz nakonec odpovídala mentorka,“ řekla Kratkoczková.

Jednou z mentorek je psycholožka Zuzana Šilhanová. „Založení poradny byl skvělý nápad. Za dva roky fungování jsme všichni udělali ohromný kus práce. Poradci poctivě odpovídají na každý dotaz. Pro studenty je to navíc skvělá praxe. Sama bych byla za takovou zkušenost při studiu velice vděčná,“ uvedla Šilhanová.

Za nápadem založit poradnu stojí vedoucí katedry Zbyněk Vybíral, který je také její garant. Poradna právě rozšiřuje tým mentorů, v následujících měsících pak nováčky čeká zaučování.

Stránky poradny najdete na:
www.poradna.fss.muni.cz

Zajímavé kurzy / Martin Vérteší

Fakultu ovládly volební kampaně. Na oko

Ve fiktivních volbách na katedře politologie si změřili síly čtyři kandidáti, jejichž předvolební kampaně na přelomu dubna a května zasáhly do života studentů a pedagogů fakulty. Akce se koná každý rok pod patronací vyučujících magisterského kurzu Volební kampaň v teorii a praxi. Vítězem letošních voleb se stal Michal Zemaník, který zaujal spuštěním projektu Humans of FSS.

Čtveřice kandidátů fiktivních voleb bojovala o hlasy svých spolužáků ze čtvrtého patra fakulty sociálních studií celý jarní semestr. Přihlásili se do předmětu Volební kampaň v teorii a praxi, z ostatních studentů kurzu vytvořili své volební štáby a pustili se do přípravy a uskutečňování kampaně. Chtěli se stát prezidenty čtvrtého patra.

„Předmět je ryze praktický, teorie už bylo dost,“ upozornila kandidátka Karolína Vavrková. Kampaně z předešlých let ji natolik zaujaly, že si předmět letos zapsala i ona. „Nemohla jsem odolat,“ dodala. Spolu s ní o hlasy voličů bojoval ještě Leoš Horák, Michal Zemaník a Richard Horák.

Při vymýšlení kampaně měli studenti k ruce kromě učitelů i odborníky z praxe. „Cílem předmětu je vyzkoušet si praktickou aplikaci některých nástrojů politického marketingu, o kterých se studenti učí,“ popsal vedoucí kurzu Miloš Gregor.

Jedna z kandidátek fiktivních voleb Karolína Vavrková vařila předvolební guláš.

Foto: Martin Vérteší

První přírodní hřbitov

Až umřu, zasadte na mně jablonoň, zněl název magisterské práce absolventky environmentalistiky na fakultě sociálních studií Blanky Dobešové. O založení přírodního hřbitova snila už dlouho. Spolu s absolventkou stejného bakalářského oboru Alžbětou Živou a Monikou Suchánskou z přírodovědecké fakulty založily neziskovou organizaci Ke kořenům, která nabízí alternativní způsoby pohřbívání. Na konci května otevřely v Praze první přírodní hřbitov v Česku.

Absolventky fakulty sociálních studií založily první přírodní hřbitov v Česku.

Video: archiv projektu Ke kořenům

Dvouhektarový les uprostřed Ďáblického hřbitova v Praze, kde místo náhrobků rostou památné stromy. Právě tam, do Lesa vzpomínek, mohou pozůstalí ke kořenům stromů uložit popel zesnulých. Zatímco ve Velké Británii je podobných hřbitovů na tři sta, v Česku jde o první přírodní hřbitov vůbec.

Založily ho tři ženy z Masarykovy univerzity. „Neziskovou organizaci Ke kořenům, která nabízí alternativní možnosti pohřbívání, jsme zřídily hlavně proto, že vidíme dlouhodobou nespokojenost s pohřebními rituály. Až polovina pohřbů v Praze je bez obřadu, v celém Česku je to až jedna třetina. Nic takového se nikde jinde na světě neděje,“ vysvětlila Monika Suchánská, doktorandka antropologie na přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity.

Ve své magisterské práci se stejně jako její kolegyně Blanka Dobešová věnovala přírodnímu pohřebnictví. Právě díky závěrečným pracím se Suchánská a Dobešová seznámily. „Pomocí dotazníku jsem zjišťovala, jak lidé vnímají současnou podobu pohřbů. Vyplynulo z něj, že většina není se současnými pohřby spokojená,“ dodala Suchánská.

Stalo se...

Tváře školy online

Facebooková stránka Humans of FSS, kterou založil kandidát fiktivních voleb katedry politologie Michal Zemaník, přilákala za pár týdnů téměř devět stovek fanoušků. Po vzoru Humans of New York se na stránce objevují rozhovory se studenty a vyučujícími. „I když je po volbách, chceme, aby projekt fungoval dál. Mohou ho převzít třeba školní spolky,“ nastínil vítěz voleb Zemaník. (di)

Podobný problém měla před dvaceti lety i Velká Británie. Krizi vyřešilo přírodní pohřebnictví, které dbá na šetrný přístup k přírodě i k pozůstalým. „V Británii se těla pohřbívají v přírodních materiálech, zabalená v rubáši, což urychluje rozklad. Umělá vystylka rakví a umělé oblečení totiž celý proces zpomalují. V Německu se zase urny ukládají ke kořenům stromů,“ řekla absolventka sociální práce a environmentalistiky Alžběta Živá.

S nápadem založit přírodní hřbitov přišel ředitel Správy pražských hřbitovů Martin Červený. „Nabídl nám, abychom mu se zřízením hřbitova pomáhaly. Věděl, že se o přírodní pohřebnictví zajímáme,“ uvedla Suchánská.

Projekt Ke kořenům loni vyhrál soutěž sociálně-environmentálně prospěšných projektů Social Impact Award a na podzim vybral v kampani od lidí dvaasedmdesát tisíc korun na otevření poradenského centra v Praze. „Máme vesměs pozitivní reakce. Po našich přednáškách často následují dlouhé diskuse, lidé zjišťují, jaké mají možnosti a co všechno je legální,“ doplnila Dobešová.

Nejlepší disertace

Hodnotitele soutěže EDIS poskytující grant k publikaci disertačních prací v jarním semestru 2015 nejvíce zaujalo dílo o zahraniční politice Spojených států amerických na západním Balkáně. Práci Vladimíra Ďorđeviče bude publikovat Nakladatelství Masarykovy univerzity. Komise vybírala nejlepší disertaci na fakultě sociálních studií už poosmnácté. (kar)

0 smrti se učí dobrovolně

Smrt patří k velmi tabuizovaným tématům. Zatímco řada lidí o ní nechce mluvit ani přemýšlet, studenti sociální práce na fakultě sociálních studií si dobrovolně zapisují kurz Thanatologie, protože jim ho doporučili jejich spolužáci. A také proto, že se chtějí dozvědět víc o smrti a umírání. Thanatologie je totiž jeden z mála předmětů na univerzitě, který se této tematice věnuje. Semináře studenti zajímají natolik, že je málokdo vynechává.

Téměř osmdesát procent lidí chce zemřít doma v kruhu svých blízkých. Realita je však jiná. Skoro tři čtvrtiny pacientů umírají v hospicích a léčebných zařízeních. Podle výzkumu neziskové organizace Cesta domů si lidé jako dobrou a důstojnou smrt představují úmrtí ve spánku, bezbolestně, rychle a s respektem. Takové informace se dozvídají studenti na první hodině kurzu Thanatologie.

Studentka sociální práce Lucie Bednářová kurz hodnotí jako jeden z nejlepších na fakultě. „O smrti teď víc přemýšlím,“ řekla.

Seminář si zapsala i Monika Suchánská, doktorandka antropologie na přírodovědecké fakultě. „Jsem jednou ze zakladatelek neziskové organizace Ke kořenům. Přinášíme do Česka alternativní způsoby pohřbívání. Thanatologie je jeden z mála předmětů na univerzitě, který rozebírá témata, jimž se věnuju. Výuka je hodně praktická a pestrá, podívali jsme se i do hospice sv. Alžběty v Brně. Nejpřínosnější pro mě bylo všechno, co se týkalo poradenství pro pozůstalé,“ řekla Suchánská.

Výběrový seminář vyučuje Zdeňka Dohnalová z katedry sociální práce, která je certifikovaná poradkyně pro pozůstalé. Spolupracuje také s občanským sdružením Dlouhá cesta. Organizace pomáhá rodičům, jimž zemřelo dítě. Právě v Dlouhé cestě se Dohnalová seznámila s Dagmar Švédovou, maminkou, které zemřela na rakovinu mozku pětiletá dcera Klára.

Jak se její život dramaticky změnil poté, co lékaři dceři diagnostikovali rakovinu, přišla Dagmar Švédová vyprávět do jednoho ze seminářů. „Bylo to velice těžké období. Byla jsem rozvedená, chodila jsem do práce a doma jsem měla devítiletého syna. Přesto jsem celé dny trávila s Klárkou v nemocnici. Poslední měsíce jsem se o ni starala doma, v nemocnici se jí nelíbilo. Chtěla být doma. Měly jsme dohodu, že se tam už nevrátíme. Umřela v sanitě, před branou nemocnice. I ve chvíli, kdy se dusila, jsem pořád ještě doufala, že se stane zázrak a že se uzdraví,“ vzpomíná Švédová na poslední chvíli své dcery. Po její smrti založila občanské sdružení Klára pomáhá, které podporuje lidi pečující o své blízké.

Kurz Thanatologie je z velké části v režii studentů. Na každou hodinu si připravují různé referáty, po nichž následují dlouhé diskuse. Mluví se o trestu smrti, eutanázii, potratech, o fázích truchlení nebo pohřbívání v dávných kulturách.

Erasmus ve Španělsku: více debat, méně formalit

Do Španělska se jezdí na dovolenou, ne studovat. Všichni známi se nad mým rozhodnutím odjet na Erasmus právě tam podívovali. Jasným argumentem byl ale fakt, že španělštinu studuju už mnoho let, ale ještě nikdy jsem si tu zemi pořádně neprohlédla. Na univerzitě ve Valladolidu se mi povedlo zvolit si zajímavé žurnalistické předměty a ve volném čase se trochu vymanit z erasmáckých stereotypů. Jedno je ale naprosto jasné. Svěho rozhodnutí vyjet rozhodně nelituju. Příznějme si totiž, že nakonec to byla také trochu dovolená.

Jolana Rumanová si pobyt na Erasmus+ ve španělském Valladolidu pochvaluje.

Foto: archiv Jolany Rumanové

Hele, člověče, já myslím, že moc generalizuješ, povídá studentka naší vyučující a já se zatajeným dechem čekám na její reakci. Vyučující ani nemrkne a pokračuje v obhajobě svých názorů. Tykání, důvěrné oslovení a líbání na tváře je totiž ve Španělsku naprostou samozřejmostí v obchodech i na akademické půdě. Jako by slovo formální ve svém slovníku místní vůbec neměli.

Možná i proto vyučování tady připomíná spíš střední školu. Kromě toho, že mí spolužáci jsou nadměrně upovídaní, k tomu přispívá i fakt, že do školy se chodí velmi často. Každý předmět má zpravidla čtyři hodiny rozprostřené v celém týdnu. Studenti při výuce mezi sebou rádi diskutují o včerejší fiestě, ale s chutí debatují i s učiteli o probírané látce. Větší důraz na praktickou formu výuky je přínosný.

Dalším plusem z mého pohledu je, že studenti žurnalistiky si tu za své čtyřleté studium musí povinně projít praktickým předmětem zaměřeným na psanou novinářinu, na práci v rádiu i v televizi. Velmi to kvituju, protože student je tím v podstatě donucený uvažovat o všech svých budoucích možnostech.

Jak ale člověk seznámený s klasickými stere-

otypy očekává, španělské školství má i své minusy. Jsem tu jen chvíli a místní systém neznám podrobně, ale s jistotou mohu upozornit na jejich špatnou angličtinu a nedostatečnou technickou vybavenost pro praktické žurnalistické předměty.

Setkala jsem se tu jen s pár lidmi, kteří při studiu pracují. Většina Španělů jen odchází povinnou praxi a se zaměstnáním čeká až na konec studia. Souvisí s tím i mnohem větší závislost na rodičích, od kterých děti odchází až na prahu třicítky.

Ve škole používám španělštinu, ale bydlím s Turkyněmi, které ji neovládají, takže mluvím i anglicky. Mohu tak pozorovat, jak mi najednou zcela automaticky naskakují španělská slovíčka a angličtina postupně ustupuje do pozadí.

„Tykání, důvěrné oslovení a líbání na tváře je totiž ve Španělsku naprostou samozřejmostí v obchodech i na akademické půdě.“

Nejen kvůli zlepšování jazyka je důležité poznat místní lidi. Bez problémů pozvou cizího člověka k sobě domů na tradiční oběd od maminky, půjčí mu kolo a vyvezou ho na projíždku, přivedou neznámého do pěveckého sboru nebo seženou zadarmo síť na volejbal.

Zároveň zahraniční studenti vymaní z typicky erasmáckého programu – válení na pláži

a potom party až do rána. Ale to je na tom nejhezčí – každý má Erasmus takový, jaký si ho udělá.

K volbám mladí nechodí

Mladí lidé se od starších liší hlavně tím, že nechodí k volbám. Sociální sítě zájem o politiku neprobouzí. Ve svém výzkumu zaměřeném na média a politickou participaci to zjistili sourozenci Jakub a Alena Mackovi z fakulty sociálních studií.

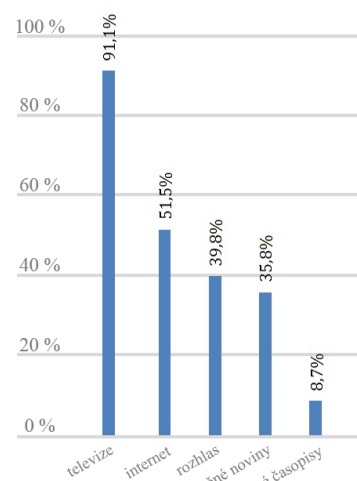
Sourozenecký tandem Jakub a Alena Mackovi se na fakultě sociálních studií věnuje především výzkumu médií, každodennosti a účasti lidí na veřejném dění. Loni na podzim uskutečnili velký kvantitativní průzkum české populace, který vyvrátil mnohé mýty.

„Obecně se předpokládá, že nová média umožňují lidem, kteří se dosud do politického dění nijak nezapojovali, lepší přístup k veřejným záležitostem,“ uvedla Macková. Podle ní to tak ale není. „Zjistili jsme, že internet dokáže podnítit jen ty, kteří už nějak aktivní jsou,“ doplnila výzkumnice.

Další fakt, který z výzkumu vyplynul, naznačuje, že mladí lidé se o politiku zajímají nejméně. Když však Mackovi přestali zohledňovat volební účast, výsledky se změnily. Mladí se totiž aktivně účastní happeningů nebo podepisují petice, ale k volbám nechodí. „Otázkou zatím zůstává, jestli takoví lidé začnou k volbám chodit, až budou starší, nebo bude participace populace celkově klesat,“ nastínila Macková.

Šetření, které pro Mackovy dělala agentura Median na vzorku téměř dvou tisíc lidí, potvrdilo, že hlavním zdrojem zpráv o politice zůstává pro většinu lidí televize. Jenom čtyři procenta respondentů sledují politiku na sociálních sítích. Další průzkum navíc ukázal, že ani politici neumějí sociální sítě pro svou prezentaci příliš používat.

Zdroje zpráv o politice

Odkud lidé získávají zprávy o politice nejčastěji? Jeden z výstupů výzkumu. Zdroj: výzkumná zpráva Mackových

Na fakultě přednášeli experti z celého světa

Ikona mediálních studií z University of Amsterdam Mark Deuze, americká antropoložka Annegret Staiger, Bradley Thayer z Reykjavík University a další zahraniční i tuzemští odborníci obohatili v jarním semestru výuku na fakultě sociálních studií. Přednášky, semináře, stáže a exkurze se uskutečnily díky projektům evropského Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost. „Výuku bakalářských a magisterských studentů se podařilo podpořit ve více než šestnácti tisících případech,“ uvedla hlavní projektová manažerka fakulty Jitka Wolfová. Zmíněné evropské projekty sice letos končí, ale pracovní návštěvy odborníků budou na fakultě pokračovat i v budoucnu.

Na katedře mezinárodních vztahů a evropských studií vystoupil v dubnu Bradley Thayer z Reykjavík University. Thayer přednášel studentům v kurzu Grand Strategy.

Odborník na měření kreativity, autor testu kreativity EPOC Baptiste Barbot z Yale School of Medicine, se představil na katedře psychologie.

Roger Strand je profesor na bergenské univerzitě, na katedře environmentálních studií přednášel na téma zpřístupnění vědy obyčejným lidem a o teorii post-normální vědy.

Z Amsterdamu přijel na fakultu přednášet Mark Deuze. Ve svém pojednání na katedře mediálních studií a žurnalistiky se zabýval proměnou mediální scény v souvislosti s expanzí nových médií.

Katedru politologie navštívil odborník na volební geografii John O'Loughlin. V květnu vystoupil v kurzu Prostorová analýza voleb.

Na katedře sociologie vystoupila americká antropoložka Annegret Staiger, která se zabývá tématem prostituce. O svých zkušenostech z terénního výzkumu mluvila na přednášce Emotions and the Gift in the Ethnographic Encounter: Aftereffects of Fieldwork in the German Sex Industry.

Stáž mi dala zkušenosti, říká posluchačka

Práce na české ambasádě v Novém Dillí, ve Vídni nebo v Bruselu. To vše si může připsat do životopisu studentka mezinárodních vztahů Veronika Gregušová, která brzy absolvuje už svou třetí zahraniční stáž. Motivací jsou pro ni neocenitelné pracovní zkušenosti i poznávání nových přátel. „Všichni studenti by měli sebrat odvalu a alespoň jednu podobnou stáž si vyzkoušet. Člověka to obohatí nejen profesně, ale i osobně,“ vzkazuje Gregušová. Podle ní není potřeba bát se neúspěchu.

„Je dobré to zkusit. Byla by škoda o stáže v cizině neusilovat,“ je přesvědčena Veronika Gregušová.

Foto: archiv V. Gregušové

Když začala přemýšlet nad tím, kde by jednou chtěla pracovat, uvědomila si, že ve svém oboru nemá moc zkušeností. Čtyřicetiletá studentka mezinárodních vztahů

Veronika Gregušová se proto rozhodla absolvovat pracovní stáž. Zkusila štěstí a napsala na českou ambasádu v Indii. Vyšlo to. Za několik týdnů už si balila kufry a odjížděla na několikaměsíční pobyt v Asii.

Úspěchy studentů / Martin Vérteší

Studentka uspěla v soutěži

Markéta Krejčí, studentka druhého ročníku mezinárodních vztahů a evropských studií, se stala českou vítězkou celoevropské autorské soutěže s tematikou Evropské unie. O unii přemýšlí, má k ní kladný vztah a ráda by jí zasvětila svou budoucnost.

Autorskou soutěž nazvanou Tak podobné, tak rozmanité, tak evropské vyhlásila Evropská komise. Z celé osmadvacítky se jí zúčastnilo přes sedm stovek soutěžících a v každém státě vybrala porota jednoho vítěze. Českou vítězkou se stala Markéta Krejčí se svou prací „Kam sahá Evropa?“

„Práci jsem psala na poslední chvíli poměrně spontánně,“ popsala Krejčí. Zformulovat myšlenky a názory k evropské integraci pro ni ale nebyl žádný problém, dlouhodobě se o ni zajímá a je její obhájkyní. O evropská studia se začala zajímat také proto, že ji nebavilo sledovat ostatní, jak na unii pouze nadávají a poukazují na chyby, které mnohdy ani neexistují. „Vůbec si třeba neuvědomujeme, že po převratu do nás unie hodně

investovala a bez toho by demokratický přerod nebyl tak jednoduchý,“ myslí si Krejčí.

Vítězství jí kromě gratulací a publicity vyneslo také studijní návštěvu Bruselu a tamních institucí, kterou absolvovala spolu se sedmadvaceti vítězi z ostatních zemí Evropské unie. Kromě různých prohlídek a diskusí na ně čekal slavnostní ceremoniál, na kterém převzali ocenění za své práce.

Do autorské soutěže napsala Krejčí poprvé, své schopnosti však průběžně vybrušuje v think-tanku Evropské hodnoty, kde právě absolvuje stáž. Problémům evropské integrace by chtěla zasvětit i svou budoucnost, zajímá se ale i o další země, například o region jihovýchodní Asie. „Ve vztazích unie k dalším zemím se toho bude v nejbližší době určitě hodně dít, jsem na to zvědavá,“ dodala.

Dovolená to ale rozhodně nebyla. Jako stážistka pracovala Gregušová hned od začátku na dvou dlouhodobých úkolech. Zabývala se diskriminací indické menšiny Dalitů, potomků původních domorodých kmenů. Aktualizovala také informace pro české podnikatele, kteří mají zájem v Indii investovat. Kromě toho se musela vypořádat i se svými krátkodobými povinnostmi, mezi které patřilo například sledování indické politické situace.

„Zpočátku to bylo hodně náročné a vyžadovalo to velkou pracovní disciplínu. Byla to pro mě docela změna oproti studiu, ale jsem ráda, že jsem dostávala tolik práce. Hodně jsem se toho naučila,“ vzpomíná Gregušová.

Zvyknout si musela i na každodenní život v hlavním městě Indie Novém Dillí. Nefungující doprava, výpadky elektriny i vody, pálivé jídlo a neustálá nutnost smlouvat o cenách jsou jen některá z každodenních překvapení, která na studentku čekala. S pomocí indických přátel, s nimiž se seznámila už dříve při svém studijním pobytu ve Francii, podobné překážky ale překonala. Nakonec poznala i pozitivní stránky indické společnosti – pohostinnost, spontánnost nebo velký důraz na mezilidské vztahy a rodinu.

Po půl roce se Veronika Gregušová vrátila zpátky domů. Příliš dlouho však nezůstala. Brzy se vydala do Bruselu, kde tři měsíce pracovala v Evropském hospodářském zájmovém sdružení Access EU. Po návratu se rozhodla využít volnější semestr, a tak v současné době čerpá zkušenosti na dvouměsíční stáži na ambasádě ve Vídni. „Rodina už si zvykla, že se doma moc dlouho neohřeju. Ale příbuzní mě vždycky v mých cestách podporují,“ směje se dívka. Oporu nenašla jen u své rodiny, pomocnou ruku jí podala i fakulta sociálních studií, od níž dostala stipendium.

Další stáže studentka magisterského programu mezinárodních vztahů už neplánuje. Po návratu z Vídně se chce zaměřit především na psaní diplomové práce. Až dostuduje, začne se už poohlížet po trvalém pracovním místě. Jejím snem je získat zaměstnání v organizaci, která se zabývá ochranou životního prostředí. „Zajímá mě průsečík mezinárodní politiky a přírody, protože si myslím, že ochraňovat životní prostředí se v dnešní době bez politického dialogu nedá,“ upřesňuje.

Veronika Gregušová doufá, že s hledáním zaměstnání jí pomůžou právě nejrůznější stáže, které absolvovala. Mnozí studenti i absolventi se podle ní zbytečně obávají, že pracovní zkušenost lze v zahraničí získat jenom obtížně. „Je dobré to zkusit. Buď to vyjde, nebo ne. Ale byla by škoda o stáž v cizině neusilovat,“ je přesvědčena studentka.

Zájemci o zkušenosti a zážitky Veroniky Gregušové si mohou přečíst více na jejím blogu: www.pinklich.wordpress.com.

Velvyslanec USA: Studenti jsou budoucí lídři

Setkání se studenty ho baví a snaží se je navštěvovat tak často, jak to jde. Americký velvyslanec v České republice Andrew Schapiro navštívil v dubnu fakultu sociálních studií a debatoval se studenty o vztazích mezi oběma zeměmi. „Je klíčové poslouchat názory a obavy generace narozené po roce 1989. Spousta lidí, s nimiž mluvím, jsou budoucí lídři. Je proto velmi zajímavé slyšet, co je zajímá a jak se dívají na různé problémy domácí i zahraniční politiky,“ řekl Schapiro.

Americký velvyslanec dostal při své návštěvě fakulty také univerzitní mikinu.

Foto: Dagmar Husárová

Co vás přesvědčilo přestěhovat se do Prahy a stát se velvyslancem?

Když jsem dostal nabídku pracovat na velvyslanectví v České republice, myslel jsem na své české kořeny. Moje matka se narodila v Praze, nedaleko místa, kde žijeme teď. Československo jsem navštívil už v osmdesátých letech minulého století jako turista, takže jsem byl zvědavý, jak moc se od té doby země změnila.

Jednou z vašich priorit je pomoci České republice v boji proti korupci. Jaké kroky v tom podnikáte?

Korupce je problém všude, i ve Spojených státech amerických. Měli bychom sdílet odpovědnost v jejím odhalování, společnost na ni ekonomicky doplácí. Pokud není korupce kontrolována, podryv fungování institucí, které jsou nutné k plnění potřeb všech občanů. Letos proto americká ambasáda udělí granty ve výši třicet až padesát tisíc dolarů ve veřejné soutěži těm projektům, které se budou zaměřovat na řádnou správu veřejných záležitostí, transparentnost a boj proti korupci.

Jak byste popsal vztah mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými?

Spojené státy a Česká republika byly vždy velmi blízkými spojenci. Naše vazby sahají do doby, kdy prezident Woodrow Wilson podpořil založení nezávislého Československa. Dnes jsme strategickými partnery, kteří spolupracují v boji proti společným hrozbám, rozvoji transatlantické bezpečnosti, podpoře demokracie, řádné správy veřejných záležitostí, právního systému a snaže udělat svět lepším místem. Myslím, že tato spolupráce byla a je velmi stabilní.

Medailon

Andrew Schapiro se narodil v Chicagu jako syn české imigrantky. Je absolvent prestižních univerzit Yale, Oxford a Harvard Law School. Několik let působil jako právník, zastupoval například firmy Google nebo Youtube. V roce 2014 se stal velvyslancem Spojených států amerických v České republice.

Významná návštěva / Dagmar Husárová

Stůjme při sobě, vybízel ambasador

Americký velvyslanec Andrew Schapiro se studenty počátkem dubna debatoval o česko-amerických vztazích i aktuálních mezinárodních problémech. „Žádný z nich nemůžeme jednoduše připsat jedné zemi. Ani jeden stát nedokáže dnešní problémy vyřešit sám. Východiskem je solidarita. Musíme stát pevně při sobě,“ prohlásil Schapiro. Apeloval na studenty, aby nezapomněli, že zdědili velmi komplikovaný svět plný výzev a příležitostí.

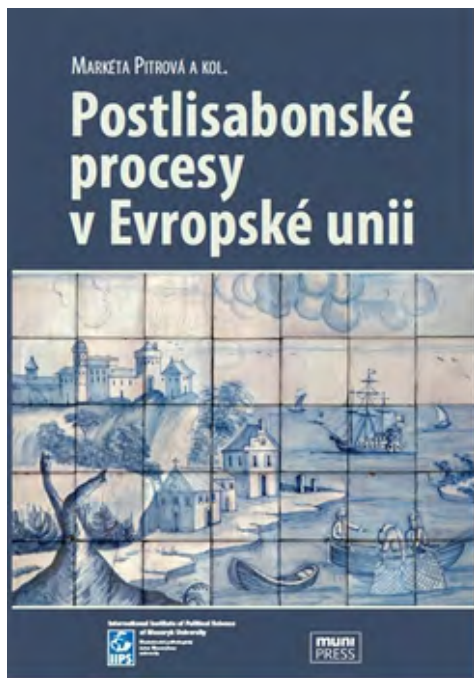
Zájem studentů o debatu byl velký, zaplnili celou učebnu. „Schapiro je pro mě jeden z nejvýznamnějších zahraničních představitelů u nás. Zajímaly mě jeho postoje,“ řekl například student politikologie a žurnalistiky Tibor Vocásek.

Velvyslance na fakultu pozvala Studentská sekce Mezinárodního politologického ústavu. „Organizace byla relativně obtížná. Všechno jsme museli pečlivě připravit s ohledem na velvyslancův nabitý program, komfort a bezpečnost. Poslal nám pak děkovný dopis, čehož si vážíme – je to signál, že jsme odvedli dobrou práci,“ uvedl jeden z organizátorů přednášky Patrik Schneider.

Reportáž z návštěvy amerického velvyslance Andrewa Schapira na fakultě sociálních studií.

Video: Martin Seda, Stisk

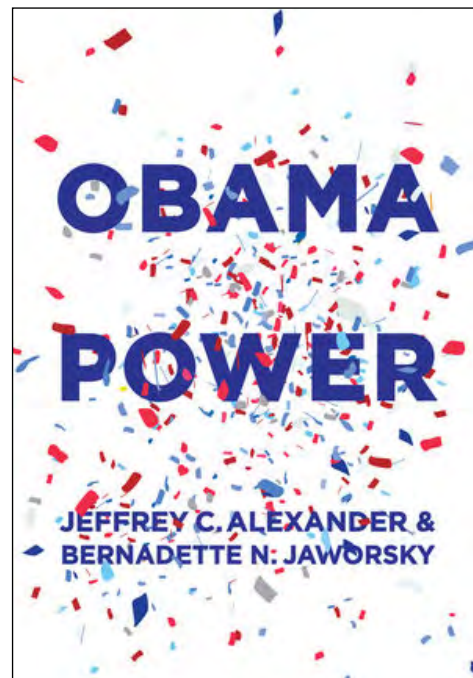
Postlisabonské procesy v EU

Jak Lisabonská smlouva pomáhá Evropské unii v dosažení jejích cílů? Řeší výzvy nastolené po roce 2009? Odpovědi na tyto otázky najdou zájemci v nové publikaci Markéty Pitrové a jejích kolegů z katedry mezinárodních vztahů a evropských studií. Autoři se v devíti tematických celcích věnují vývoji různých agend po úpravě primárního práva a analýze podmínek nového řádu vládnutí.

Lokální ekonomiky v souvislostech

Ekonomická lokalizace jako alternativa vůči současnému systému produkce a spotřeby. Takové je téma nové knihy Evy Fraňkové z katedry environmentálních studií. Autorka tento koncept definuje a zasazuje do kontextu ekologické ekonomie a sociální geografie. Práce je hlavně teoretická, ale Fraňková představuje také pět příkladů lokalizačních iniciativ fungujících v České republice. Volně ke stažení [zde](#).

Obama Power

Odkud bere americký prezident Barack Obama svou moc, se snaží zjistit anglicky psaná publikace Jefferey Charlese Alexandera z Yale University a Bernadette Nadye Jaworsky z katedry sociologie fakulty sociálních studií. Autoři odhalují, jaké důvody stály za Obamovým úspěchem ve volbách v listopadu 2012. Kniha ukazuje také základní pravdu moderní politiky, která tvrdí, že vítězství stojí na schopnosti používat symboly a vyprávět dobré příběhy.

Kariérní centrum: jak si najít dobrou práci

Najít si zaměstnání není příliš těžké. Ale vybudovat úspěšnou kariéru, to už je něco docela jiného. Trvá to mnoho let a úspěch neovlivní jenom studium, ale i celkový přístup člověka k životu. Co lidé dělali na střední jenom pro zábavu, mohou o deset let později dělat profesionálně a dostávat za to peníze. I když to je něco docela jiného, než co několik let studovali na vysoké škole. S tím, jak přemýšlet nad svou kariérou a najít si dobrou práci, studentům a čerstvým absolventům radí Kariérní centrum Masarykovy univerzity.

Jenom tři absolventi fakulty sociálních studií ze sta si v roce 2012 nenašli práci. Vychází to z posledních průzkumů Masarykovy univerzity. Pouze méně než polovina z nich ale začala pracovat v oboru, který vystudovala, a jen pětina byla se svou kariérou spokojená. „Absolvovala jsem žurnalistiku a při magisterském studiu jsem zkoušela psát pro evropský týdeník. Nikdy jsem se ale nedostala k něčemu zajímavému. Místo v terénu jsem pracovala jen v kanceláři,“ postěžovala si například Veronika Janouchová.

Je jedním z těch studentů, kteří nemají představu, jaká práce se pro ně hodí a co je bude bavit. Ví jenom, že chce cestovat. Nejenom jí, ale i dalším nerozhodným studentům Masarykovy univerzity pomáhají lidé z univerzitního kariér-

ního centra. Jeho zaměstnanci studentům radí, jak napsat životopis, který personalisty zaujme, učí je, jak se prezentovat před zaměstnavateli, a připravuje je na vstup na pracovní trh. „Nehledáme studentům práci. Ukazujeme jim, jakým způsobem mají přemýšlet nad svojí kariérou,“ vysvětlil manažer centra Radoslav Pittner.

Studenti se tak mohou například přihlásit na konzultaci s kariérním poradcem, který si vyslechne jejich problémy a pomůže jim s řešením. „Spousta lidí za námi chodí s tím, že vůbec netuší, co chtějí po ukončení studia dělat. Pomáháme jim srovnat si to v hlavě. Finální rozhodnutí je ale jen a pouze na nich,“ řekla kariérní konzultantka Pavla Horáková.

Jedním z těch, kteří využili nabídku kariérního centra, je i student oboru Veřejná politika

a lidské zdroje Michal Budík. „Určitě doporučuji navštívit skupinové přednášky nebo týmové workshopy. Nabídka je široká. Takové kurzy jsou navíc obvykle poměrně drahé. V kariérním centru je studenti absolvují zdarma,“ upozornil Budík.

Podle manažera centra Pittnera je na kariéře nutné pracovat co nejdříve. „Jakou si ji vytvoříme, takovou ji budeme mít,“ poznamenal.

Služby centra jsou zdarma pro všechny studenty Masarykovy univerzity. Využít ho mohou i absolventi, kteří se studiem skončili nejpозději před rokem. Loni navíc kariérní centrum vytvořilo úplně nový vzdělávací program nazvaný JobAcademy. Je zaměřený na dovednosti, o které zaměstnavatelé stojí nejvíce. Přihlásit se na kurzy a konzultace lidé mohou na adrese www.jobacademy.cz.